

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מבאה של פיסקה קודמת story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כא
סוכה-החליל	מימרא													
ולא היה חצר בירושלים.														גב: <
אשה היתה בוררת חטים לאור של בית השואבה.	תנא:													גג: >
הסידים ואנשי מעשה כו'.														גג: <
יש מהן אומרים אשרי ילדותנו שלא ביישה את זקנותנו - אלו הסידים ואנשי מעשה, ויש מהן אומרים אשרי זקנותנו שכפרה את ילדותנו - אלו בעלי תשובה. אלו ואלו אומרים אשרי מי שלא חטא, ומי שחטא ישוב ומחול לו.	תנו רבנן:													גג: >
אמרו עליו על הלל הזקן כשהיה שמח בשמחת בית השואבה אמר כן: אם אני כאן - הכל כאן, ואם איני כאן - מי כאן.	תניא:													גג: >
למקום שאני אוהב שם רגלי מוליכות אותי, אם תבא אל ביתי - אני אבא אל ביתך, אם אתה לא תבא אל ביתי - אני לא אבא אל ביתך, שנאמר (שמות, כ, כד) בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתך.	הוא היה אומר כן:[הלל]													גג: >
אף הוא ראה גלגלת אחת שצפה על פני המים, אמר לה: על דאטפת אטפוך, ומטיפוך יטופון.	[הלל]													גג: >
רגלוהי דבר איניש אינון ערבין ביה, לאתר דמיתבעי תמן מובילין יתיה.	רבי יוחנן:													גג: >
הנהו תרתי כושאי דהוו קיימי קמי שלמה, (מלכים א, ד, ג) אליהרף ואחיה בני שישא, סופרים שלמה הוו. יומא חד חזייה למלאך המות דהוה קא עציב. אמר ליה: אמאי עציבת? - אמר ליה: דקא בעו מינאי הני תרתי כושאי דיתבי כאן. מסרינהו לשעירים שדרינהו למחוזא דלזו. כי מטו למחוזא דלזו שכיבו. למחר חזיא מלאך המות דהוה קבדח, אמר ליה: אמאי בדחת? - אמר ליה: באתר דבעו מינאי תמן שדרינהו. מיד פתח שלמה ואמר: רגלוהי דבר איניש אינון ערבין ביה. לאתר דמיתבעי תמן מובילין יתיה.														גג: >
אמרו עליו על רבן שמעון בן גמליאל כשהיה שמח בשמחת בית השואבה היה נוטל שמנה אבוקות של אור, וזורק אחת ונוטל אחת ואין נוגעות זו בזו. וכשהוא משתחוה נועץ שני גודליו בארץ ושוהה, ונושק את הרצפה וזוקף, ואין כל בריה יכולה לעשות כן. וזו היא קידה.	תניא:													גג: >
לוי אחוי קידה קמיה דרבי, ואיטלע.	[לוי]													גג: >
והא גרמא ליה?														גג: >
לעולם אל יטיח אדם דברים כלפי מעלה, שהרי אדם גדול הטיח דברים כלפי מעלה ואיטלע, ומנו - לוי?	והאמר רבי אלעזר:													גג: >
הא והא גרמא ליה.														גג: >
לוי הוה מטיל קמיה דרבי בתמני סכיני.														גג: >
שמואל קמיה שבור מלכא בתמניא מזגי חמרא.														גג: >
אביי קמיה דרבה בתמניא ביעי, ואמרי לה בארבעה ביעי.														גג: >
כשהיינו שמחים שמחת בית השואבה לא ראינו שינה בעיינינו. כיצד? שעה ראשונה - תמיד של שחר, משם - לתפלה, משם - לקרבן מוסף, משם - לתפלת המוספין, משם - לבית המדרש, משם - לאכילה ושתייה, משם - לתפלת המנחה, משם לתמיד של בין הערבים. מכאן ואילך - לשמחת בית השואבה.	תניא, אמר רבי יהושע בן חנניה:													גג: >
איני?														גג: >
שבועה שלא אישן שלשה ימים - מלקין אותו וישן לאלתר	והאמר רבי יוחנן:													גג: >
אלא הכי קאמר: לא טעמנו טעם שינה, דהוו מנמנמי אכתפא דהרדי.														גג: >
חמש עשרה מעלות.														גג: <
שמיע לך הני חמש עשרה מעלות כנגד מי אמרם דוד?	רב חסדא וההוא מדרבנן דהוי קמסדר אגדתא קמיה:													גג: >
בשעה שזכה דוד שיתין, קפא תהומא ובעי למשטפא עלמא, אמר דוד חמש עשרה מעלות והורידן.	אמר ליה, הכי אמר רבי יוחנן:													גג: >
אי הכי, חמש עשרה מעלות? יורדות מיבעי ליה														גג: >
הואיל ואדכרתן, הכי אתמר:	אמר ליה:													גג: >
בשעה שזכה דוד שיתין קפא תהומא ובעא למשטפא עלמא, אמר דוד: מי איכא דידע אי שרי למכתב שם אחספא ונשייה בתהומא ומנח? ליכא דקאמר ליה מידי. אמר דוד: כל דידע למימר ואינו אומר - יחנק בגרונו.	[אתמר]													גג: >

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סוכה-החליל		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
נשא אחיתופל קל וחומר בעצמו: ומה לעשות שלום בין איש לאשתו, אמרה תורה: שמי שנכתב בקדושה ימחה על המים, לעשות שלום לכל העולם כולו - על אחת כמה וכמה.	[אחיתופל]									■	!	◇	גג	
שרי.	אמר ליה: [אחיתופל]									■	!	◇	גג	
כתב שם אחספא, ושדי לתהומא, ונחית תהומא שיתסר אלפי גרמידי. כי חזי דנחית טובא, אמר: כמה דמידלי טפי מורטב עלמא. אמר חמש עשרה מעלות ואסקיה חמיסר אלפי גרמידי, ואוקמיה באלפי גרמידי.											■	!	◇	גג
שמע מינה, סומכא דארעא אלפי גרמידי.	עולא:										■	!	◇	גג
והא חזינן דכרינן פורתא ונפקי מיא											⚡			גג
ההוא מסולמא דפרת.	רב משרשיא:										!			גג
ועמדו כהנים בשער העליון שיורד כל.												■	<	גג
למעלה עשירית דנחית חמשה וקאי אעשרה, או דלמא דנחית עשרה וקאי אחמשה?	בעי רבי ירמיה:											^	◇	גג
תיקו.												!		גג
ממשמע שנאמר (יחזקאל ה) ופניהם קדמה איני יודע שאחוריהם אל היכל ה? אלא מה תלמוד לומר אחוריהם אל היכל ה' - מלמד שהיו פורעין עצמן, ומתריזין כלפי מטה.	תנו רבנן:											■	◇	גג
אנו ליה וליה עינינו כל.												■	<	גג
איני?												⚡		גג
כל האומר שמע שמע כאילו אמר מודים מודים	והאמר רבי זירא:											■	⚡	גג
המה משתחוים קדמה, ואנו ליה, ועינינו ליה מיחלות.	אלא הכי אמרי:											■		גג
אין פוחתין מעשרים ואחת תקיעות במקדש, ואין מוסיפין על ארבעים ושמונה.												■		גג
בכל יום היו שם עשרים ואחת תקיעות במקדש: שלש לפתיחת שערים, ותשע לתמיד של שחר, ותשע לתמיד של בין הערבים.												■	◇	גג
ובמוספין היו מוסיפין עוד תשע.												■	◇	גג
ובערב שבת היו מוסיפין שש: שלש להבטיל את העם ממלאכה, ושלש להבדיל בין קדש לחול.												■	◇	גג
ערב שבת שבתוך החג היו שם ארבעים ושמונה: שלש לפתיחת שערים, שלש לשער העליון, ושלש לשער התחתון, ושלש למילוי המים, ושלש על גבי מזבח, תשע לתמיד של שחר, ותשע לתמיד של בין הערבים, ותשע למוספין, שלש להבטיל את העם מן המלאכה, ושלש להבדיל בין קדש לחול.												■	◇	גג
מתניתין דלא כרבי יהודה.												■	◇	גג
הפוחת לא יפחות משבע, והמוסיף לא יוסיף על שש עשרה.	דתנאי, רבי יהודה:											■	◇	גג
במאי קא מיפלגי?												^		גג
תקיעה תרועה תקיעה אחת היא	רבי יהודה סבר:											■	!	גג
תקיעה לחוד ותרועה לחוד.	ורבנן סברי:											■	!	גג
מאי טעמא דרבי יהודה?												^		גג
אמר קרא (במדבר י) ותקעתם תרועה אלמא תרועה ותקיעה אחת היא.	[רבי יהודה]											!	◇	גג
ורבנן												⚡		גג
ההוא לפשוטה לפניה ולאחריה הוא דאתא.	[רבנן]											!	◇	גג
ורבנן מאי טעמייהו?												^		גג
דכתיב (במדבר י) ובהקהיל את הקהל תתקעו ולא תריעו, ואי סלקא דעתך תקיעה תרועה אחת היא, אמר רחמנא פלגא דמצוה עביד ופלגא לא עביד?	[רבנן]											!	◇	גג
ורבי יהודה												⚡		גג

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא- ‡ question-שאלה- ^ answer-תירוץ- ! proof-ראיה- ■
מקרא-key:	

סוכה-החליל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ההוא לסימנא בעלמא הוא דאתא.	[רבי יהודה]											♦	גג
ורבנן												‡	גג
סימנא הוא, ורחמנא שויה מצוה.	[רבנן]											!	גג
כמאן אולא הא דאמר רב כהנא:												^	גג
אין בין תקיעה לתרועה ולא כלום	[רב כהנא]											■ ^	גג
כמאן? - כרבי יהודה.												!	גג
פשיטא												‡	גג